

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasiło občine Markovci

Leto 6, št. 1

PUST PREKRATEK, DA BI KORANTI PREGNALI ZIMO?

V organizaciji Etnografskega društva Markovci se je letos v naši občini skozi vasi Zabovci in Markovci odvijal tradicionalni 14. markovski fašenk. Pustno povorko s številnimi nastopajočimi, ki se je odvijala skoraj štiri ure, si je v ogledalo več kot 5000 obiskovalcev.

Poleg domače osnovne šole ter skupin korantov in etnografskih pustnih likov – rus, melik, picekov, kōrik, kopjašev, oračev, vil, gostovajncov in medvedov – je v Markovcih nastopilo tudi okrog 30 karnevalskih pustnih skupin. Na čelu markovske povorke so tudi

Skupina Prešernov iz stojnskega Sigeta je bila prvonagrajena v Markovcih, Dornavi in na Ptuj.

Indijanci iz stojnske Jame

Stojnski cirkusanti

Ostržki iz Bukovcev

Bukovčani so se našemili v Pe-peje in klobase Perutnine Ptuj.

Nova vas je letos predstavljala zgodbo o Kekčevih ukanah.

letos nastopali domači godbeniki, med karnevalskimi pustnimi skupinami pa zagotovo velja ponovno izpostaviti vas Stojnci, ki se je na povorki predstavila s kar petimi pustnimi skupinami: turški harem, cirkus, indijanci, Prešerni in Julije ter kmetija prihodnosti. Bukovčani so se letos predstavili kot Pe-Peji Pertunine

Ptuj in Ostržki, med največjimi skupinami pa so bili dimnikarji iz vasi Prvenci. Sicer pa so na markovskem fašenk nastopile tudi Kekčeve ukane iz Nove vasi, dornavski cigani, vikingi, Pika Nogavička, Prforcenhaus iz Kostanjevice na Krki in še bi lahko naštevali.

(nadaljevanje na strani 19)

ZIMA PA KAR VZTRAJA IN VZTRAJA ...

Namesto da bi naslovnico našega časopisa krasili cvetoči zvončki, nas žalosti dejstvo, da se zima noče in noče posloviti iz naših krajev.

Najverjetneje se že vsi zmrdujete nad nizkimi temperaturami, danes, ko pišem uvodnik, je bila jutranja temperatura kar 20 stopinj pod lediščem. Tako, malo v šali, lahko rečemo, da hvala bogu, da bo prihodnji fašenk daljši in da bodo imeli koranti čas opraviti svoje poslanstvo – pregnati zimo. In če smo že pri korantih in zimi, se moramo ustaviti še pri letošnjem pustovanju. Človek enostavno ostane brez besed ob takšni organizaciji, idejah in zamislih, ki ste jih sposobni izvesti naši občani. Da ste nam vsem jemali dih, ko smo vas z veseljem in ponosom spremljali na okoliških fašenkah, karnevalih in povorkah, ni potrebno posebej poudarjati. Tako kot že nekaj let, so tudi letos absolutno izstopali Stojnčani, ki so zagotovo z odliko promovirali ime naše občine. Potem pa seveda iskreno priznanje tudi vsem ostalim pustnim skupinam, ki izhajajo iz naše fare. Ne bom vseh naštevala, ker se hitro zgodi, da koga pozabim navesti in potem smo tam. Da ne bo kdo užaljen, čestitamo vsem maškorum markovske občine in jih v celoti spodbujamo, da svojo tradicijo organiziranega maskiranja ohranijo tudi v bodoče. Včasih si sama pri sebi mislim: »Le kaj si bodo izmislili prihodnje leto? Bomo spet lahko ponosni, da so najlepše maske naše, markovske?« Seveda pa je treba pri obravnavi fašenske tematike priznanje izreči tudi organizatorjem markovskega in bukovskega fašenka. Ko sem letos spremljala sobotno pustno dogajanje skozi Zabovce in Markovce, sem začela razmišljati o tem, da se tisto pravo pustno vzdušje in običaji, ki so jih bili ljudje v teh krajih vajeni nekoč, skoraj v celoti vrača. Markovci in Zabovci so vendarle zibelka korantov, vil, melik ... Sicer je običaj maskiranja dandanes povsem drugačen, a je veselje do pustnih šem v naših krajih še zmeraj tako živo, tako pristno. Hvala tistim, ki ste v Markovce vrnili pustno dušo. Saj veste, na koga ciljам? Na organizatorje prvih markovskih fašenk, ki so začeli obujati skoraj pozabljeno tradicijo. Njihova prizadevanja so se obrestovala.

Čeprav je pustni čas že krepko za nami, si nisem mogla kaj, da teh nekaj svojih razmišljanj ne bi obelodanila na papirju. Sicer pa vas najverjetneje zanima tudi vsebina našega marčevskega časopisa. Tako kot ponavadi tudi tokrat o vsem po malo. Prelistajte in preberite. Mogoče se boste kje našli tudi vi!

Lep pozdrav do tople pomladi!

Mojca Zemljarič

Prvo občinsko nadstropje poroča o ...

DVEH SEJAH OBČINSKEGA SVETA

27. januarja 2005 so markovski svetniki zasedali že šestnajstič v svojem mandatu, 24. februarja pa sedemnajstič.

Na samem začetku so nekoliko spremenili dnevni red, tako da so umaknili točko predloga meril za izračun dotacij za kulturna društva. Markovska kulturna društva se namreč še vedno niso uskladila glede pravičnih meril pri razdelitvi denarja. Prav tako so na predlog župana umaknili točko zaključnega računa izgradnje obrtne cone v Novem Jorku, saj obračuni dejansko še niso zaključeni.

V nadaljevanju so sprejeli Odlok o ustanovitvi JZ Zdravstveni dom Ptuj ter Pravilnik o sofinanciranju športa v občini Markovci. Predloga osnovne šole Markovci za podražitev storitev v markovskem vrtcu svetniki niso potrdili. Menili so, da je sedanja cena primerljiva s cenami vrtcev v sosednjih občinah. Prav tako niso potrdili sklepa o povišanju povračila za priključke na vodovodno omrežje.

Nadalje so sklenili, da se za stari gasilski dom v Novi vasi ukine status javnega dobra in da postane lastnik Občina Markovci. O nadaljnji usodi gasilskega doma bodo svetniki odločali na eni od prihodnjih sej. Obravnavali so tudi predlog za povečanje deleža počitniškega apartmaja v Maredi in sklenili, da ta ostane nespremenjen, kar pomeni da Občina Markovci še naprej ostaja 8,79 % solastnik.

Svetniki so tudi odločili, da se izpraznjen poslovni prostor v pritličju občinske stavbe v površini 12 kvadratnih metrov odda neposredno z najemno pogodbo za dejavnost zavarovalništva.

Največ časa so člani občinskega sveta z županom na čelu namenili nadaljevanju projekta Ekolesa v obrtni coni Novi Jork. Izrazili so mnenja posameznih svetniških skupin

in soglasno sklenili, da se vse nadaljnje aktivnosti v zvezi s projektom Ekolesa ustavijo.

Pred koncem seje so se svetniki tudi uradno seznanili s poročilom revizijske hiše Auditor v zvezi z vodenjem računovodskih evidenc iz meseca junija preteklega leta.

Še o 17. redni seji

17. seja občinskega sveta je bila v četrtek, 24. februarja 2005. Še pred glasovanjem o dnevnem redu je predlagatelj dnevnega reda umaknil osrednjo točko – informacijo v zvezi z odgovori na razgrnitev in javno razpravo s strani izdelovalcev vpliva na okolje in izdelovalcev načrtov za podjetje Ekoles. Čeprav so svetniki na januarski seji sklenili, da se ustavijo vse aktivnosti v zvezi s prihodom Ekolesa v našo občino, se je župan odločil točko ponovno uvrstiti na dnevni red tokratne seje. Pojasnil je namreč, da je potrebno postopek sprejemanja spremembe odloka, ki bi omogočil prihod Ekolesa v našo obrtno cono, v skladu s proceduro pripeljati do konca, ne glede na izid glasovanja svetnikov. Dodal je tudi, da si želi argumentirane razprave in naj pripadniki civilne iniciative s strokovnimi študijami dokažejo, da bo imel objekt škodljiv vpliv na bivalno okolje, če tako menijo. Sam je namreč prepričan, da je objekt neškodljiv, pobude civilne iniciative pa zavirajo razvoj občine in hkrati odprte nove delovne mest ter posledično zmanjšanje nezaposlenosti. Kdaj in ali bo sploh o zadevi občinski svet še odločal, je težko napovedati.

Po predhodnem večkratnem usklajevanju meril za izračun dotacij, namenjenih za dejavnost kulturnih društev, med člani komisije, posameznimi občinskimi kulturnimi društvi

in odborom za družbene dejavnosti, je občinski svet merila sprejel. Tako sledi javni razpis za dodeljevanje sredstev, namenjenih za razvoj kulture, po novih merilih. Ali bodo ta zadovoljila pričakovanja kulturnikov, bo pokazala praksa.

Člani občinskega sveta so potrdili tudi povečanje cen markovskega vrtea, potem ko je predlagatelj (vodstvo osnovne šole) predlog temeljito obrazložil in argumentiral.

Niso pa potrdili povišanja povračila za priključke na vodovodno omrežje v občini Markovci, saj so menili, da predlog ni dovolj pojasnjen.

Svetniki so izglasovali tudi sklep o povišanju cen vzdrževalnine, ki zajema vse stroške v zvezi s kabelskim sistemom in razširjeno reprodukcijo, ki bo po novem 1.400,00 SIT +

DDV.

V nadaljevanju so podali soglasje Centru za socialno delo Ptuj k ceni storitve pomoči družinam na domu. Ta je v primerjavi s preteklim letom zaradi večjega subvencioniranja države za 30 tolarjev nižja po urni postavki. Ni veliko, vendar je prijetno slišati, da je cena nižja.

Svetniki so med drugim odločili tudi, da se ustanovi služnostna pravica na dveh parcelah v lasti splošnega ljudskega premoženja in družbene lastnine v Stojncih in Markovcih za potrebe izgradnje kanalizacije in kontrolnega revizijskega jaška.

Po nekaj zanimivih pobudah in vprašanih svetnikov je župan sejo zaključil.

MBK

OBČINA MARKOVCI

OBVESTILO

glede priprave novih prostorskih aktov

Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek, 58/03 – ZZK-1) zahteva pripravo novih prostorskih aktov. Zato Občina Markovci pristopa k pripravi strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine.

Skladno z določili 67. člena Zakona o urejanju prostora **lahko vsakdo da pobudo za pripravo strategije prostorskega razvoja občine oziroma prostorskega reda občine**. Pobude morajo biti obrazložene in dokumentirane.

Obrazci za podajo pobud so na voljo v sprejemni pisarni občinske uprave.

Vabimo vas, da si v času **do 15. aprila 2005** na Skupni občinski upravi, Mestni trg 1, Ptuj, soba št. 38 (2. nadstropje) ali v prostorih Občinske uprave Občine Markovci v Markovcih 43 ogledate veljavne prostorske akte in podate pobude za pripravo strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine. Ogledi so možni v času uradnih ur, to je v **ponedeljek, sredo in petek od 8. do 12. ure, v sredo pa še od 14. do 16. ure**.

Številka: 350-03/05-1

Datum: 2. 3. 2005

župan Občine Markovci
Franc KEKEC

Na podlagi 6. člena Odloka o priznanjih Občine Markovci (Uradni vestnik Radio-Tednik Ptuj, št. 5/2000 in Ur. l. RS št. 26/04) Komisija za odlikovanja in priznanja objavlja:

RAZPIS
za podelitev občinskih priznanj v letu 2005
- naziv »častni občan občine Markovci«,
- plaketa Občine Markovci,
- listina Občine Markovci.

I. Občina Markovci podeljuje priznanje:

1. Naziv »častni občan Občine Markovci« se podeli posamezniku, ki s svojim delovanjem in stvaritvami na posameznih področjih življenja in dela prispeva k izjemnemu razvoju in ugledu občine.

2. Plaketa Občine Markovci se podeli posameznikom v občini za pomembno in uspešno nepoklicno udejstvovanje na kateremkoli področju družbenega življenja. Plaketa se podeli tudi pravnim osebam ali posameznikom za pomembne dosežke na gospodarskem in družbenem področju dela.

3. Listina Občine Markovci se podeli pravnim in civilnopravnim osebam za pomembne dosežke pri razvoju občine, za večletno delo in rezultate, s katerimi se organizacija izkaže in uspešno predstavlja občino.

II. Predlogi za priznanje morajo vsebovati osebne podatke kandidata oziroma podatke o predlagani organizaciji, podjetju, zavodu in združenju v občini ter opis zaslug, dejanj, uspehov oziroma utemeljitev pobude za podelitev priznanja.

III. Pobude za podelitev priznanj Občine Markovci lahko dajo v pisni obliki družbe, politične stranke, zavodi, organizacije, skupnosti, društva in posamezniki.

IV. Predlog za podelitev priznanj je potrebno poslati Komisiji za odlikovanja in priznanja Občine Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci, najkasneje do 10. marca 2005. Priznanja bodo podeljena ob

letošnjem občinskem prazniku.

Franc KEKEC,
župan Občine Markovci

Na podlagi 4. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Ur. l. RS št. 75/94) in 5. člena Pravilnika o postopku za izbiro kulturnih programov (Ur. l. 9/99), ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Markovci, župan občine Markovci objavlja

JAVNI RAZPIS
za zbiranje predlogov za sofinanciranje kulturnih programov, ki jih bo v letu 2005 Občina Markovci sofinancirala iz občinskega proračuna

I.
PREDMET JAVNEGA
RAZPISA

Predmet javnega razpisa so lahko programi, ki sodijo v okviru izvajanja kulturnih dejavnosti. Občina Markovci zagotavlja za uresničevanje javnega interesa na področju kulture sredstva iz proračuna skladno s programi za naslednje namene:

- za varstvo naravne in kulturne dediščine,
- za izvajanje kulturnih programov, ki obsegajo sredstva za plače, avtorske honorarje in materialne stroške za izvedbo programov,
- za vzpostavljanje umetniške ustvarjalnosti in za nagrade na področju kulture.

Prednost imajo programi, ki spodbujajo povezovanje vseh delov občine.

II.
PREDLAGATELJI

Za kulturne dejavnosti po zakonu štejejo vse oblike ustvarjanja, posredovanja in varovanja kulturnih vrednot na področju književne, glasbene, plesne, gledališke, likovne, filmske in video dejavnosti, varstva kulturne in naravne dediščine, razstavne in knjižnične dejavnosti ter založništva, kinematografije, radia, televizije in drugih področij.

Predloge programov lahko pošljejo vse pravne osebe, registrirane za opravljanje

kulturno umetniških dejavnosti in posredovanje kulturnih vrednot, samostojni ustvarjalci na področju kulture, kulturno umetniška in druga društva, ki imajo v svojih ustanovnih aktih določeno opravljanje kulturne dejavnosti in imajo sedež na območju občine Markovci.

III.
NAČIN PRIJAVE
PROGRAMOV

Programi morajo vsebovati natančen opis programa v skladu z razpisno dokumentacijo, ki je skupaj s podrobnejšimi navodili na voljo v papirnati ali elektronski obliki. Programi morajo biti finančno ovrednoteni in navedeni viri sofinanciranja. Predlagatelji morajo predložiti tudi finančno poročilo za leto 2004 in navesti aktivnosti ter druge projekte, ki so jih izvedli v letu 2004.

Rok za prijavo na javni razpis je do vključno petka, 25. marca 2005, do 12. ure.

Razpisna dokumentacija: interesi lahko razpisno dokumentacijo dvignejo (papirnata ali elektronska oblika) na sedežu Občinske uprave Občine Markovci, v Markovcih 43, v času uradnih ur v sprejemni pisarni. Informacije v zvezi z razpisom dobijo na telefonski številki: 02/788-88-80.

Prijave je potrebno poslati na naslov: OBČINA MARKOVCI, Občinska uprava, Markovci 43, 2281 Markovci.

V roku prispelne prijave bodo ovrednotene v skladu s pravilnikom in merili za izračun dotacij iz proračuna občine, namenjenih za redno dejavnost kulturnih društev.

Z izbranimi izvajalci bodo sklenjene pogodbe v 14 dneh po poteku roka za prijavo na javni razpis.

Franc KEKEC,
župan občine Markovci

Na podlagi 10. člena Zakona o športu (Ur. l. RS, št. 22/98) in Pravilnika o sofinanciranju letnih programov športa v Občini Markovci (Uradni list RS, št. 05) ter Odloka o proračunu občine Markovci za leto 2005 (Uradni list RS, št. 142/04),

Župan občine Markovci objavlja

JAVNI RAZPIS
za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov športa za leto 2005, ki jih bo v letu 2005 občina Markovci sofinancirala iz občinskega proračuna

I.

Občina Markovci razpisuje sofinanciranje športnih programov za leto 2005 v višini 8.400.000 SIT iz proračunske postavke 08111 Tekmovalni šport – športna društva in 600.000 SIT iz proračunske postavke 08112 Šolski šport.

II.

Na razpisu lahko sodelujejo športna društva in klubi, zavodi s področja vzgoje in izobraževanja, zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s 3. in 4. členom Pravilnika o sofinanciranju letnih programov športa v Občini Markovci.

Športna društva, klubi in vzgojno izobraževalni zavodi imajo pod enakimi pogoji prednost na razpisu pred ostalimi izvajalci programov športa v občini.

III.

Iz proračunskih sredstev postavka 08111 Tekmovalni šport – športna društva in postavka 08112 Šolski šport v skupni višini 9.000.000 SIT se bodo sofinancirali naslednji programi:

1. Športna vzgoja otrok, mladine in študentov ni predmet obveznega izobraževalnega programa (športna vzgoja predšolskih otrok, športna vzgoja šoloobveznih otrok, športna vzgoja mladine, interesna športna dejavnost študentov).
2. ŠPORTNA REKREACIJA Sredstva so namenjena za sofinanciranje najema objekta in strokovni kader.
3. KAKOVOSTNI ŠPORT Sredstva so namenjena za priprave in tekmovanja ekip

in posameznikov, ki nimajo objektivnih, organizacijskih in materialnih možnosti za vključitev v program vrhunškega športa. Sofinancira se najem objekta ter bonus točke za kategorizirane športnike.

4. VRHUNSKI ŠPORT

Sredstva so namenjena za priprave in tekmovanje športnikov, ki imajo status mednarodnega svetovnega in perspektivnega razreda. Sofinancira se najem objekta ter bonus točke za kategorizirane športnike, ki imajo status perspektivnega, mednarodnega ali svetovnega razreda.

5. NAGRAJEVANJE TEKMOVALNE USPEŠNOSTI

Sredstva so namenjena za stimuliranje in nagrajevanje glede na doseženo mesto v kolektivnih športih za posamezno sezono za nazaj.

6. ŠPORT INVALIDOV

Sredstva so namenjena ohranjanju gibalnih sposobnosti, zdravja, revitalizaciji, resocializaciji, razvedrilo in tekmovanju mladih, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom. Sofinancira se najem objekta in strokovni kader.

7. RAZVOJNE IN STROKOVNE NALOGE V ŠPORTU

- Izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov,
- znanstveno in razvojno-raziskovalna dejavnost, analize in svetovanja,
- založniška dejavnost,
- mednarodne, državne, medobčinske, občinske in

druge športne prireditve, - informacijski sistem na področju športa, - delovanje športnih društev in medobčinske športne zveze.

IV.

Programi morajo vsebovati natančen opis programa s predvidenim številom udeležencev, krajem izvajanja programa in urnikom. Programi morajo biti finančno ovrednoteni in navedeni viri financiranja.

Rok za prijavo na javni razpis je do vključno 8. aprila 2005 do 12. ure.

Razpisna dokumentacija: interesi lahko razpisno dokumentacijo dvignejo na sedežu Občinske uprave Občine Markovci, v Markovcih 43, v času uradnih ur v sprejemni pisarni. Informacije v zvezi z razpisom dobijo na telefonski številki: 02/788-88-80.

Prijave je potrebno poslati na naslov: OBČINA MARKOVCI, Občinska uprava, Markovci 43, 2281 Markovci.

V.

V roku prispelje prijave bodo ovrednotene v skladu s pravilnikom in merili za vrednotenje športnih programov, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna.

Izbrani izvajalci bodo sklep o izboru in sofinanciranju športnih programov prejeli v 14 dneh po roku, do katerega morajo podati prijave na javni razpis.

Franc KEKEC,
župan občine Markovci

EKOLES

Teško se je sprizniti z mislijo, da je to, kar se trenutno dogaja v občini Markovci, demokratično, še manj gospodarno v smislu razvoja in tudi ekološke čistosti naše občine. Ravnanje odbora, ki se je imenoval kot ljudska iniciativa, dela predvsem po principu: "Če drugače misliš, nisi naš". Do sedaj ni pripravil še nobenih konkretnih vprašanj o škodljivosti obrtne cone oziroma Eko-lesa v obrtni coni. Še manj želijo poslušati razlage strokovnjakov oziroma jim ne verjamejo. Postavlja se vprašanje, koga pripeljati, ki ga bodo hoteli poslušati in mu verjeli – verjeli stroki in že opravljenim študijam. Demokratično dejanje odbora ljudske iniciative bi bilo predvsem aktivno sodelovanje pri analizah študij in enakopravno nastopanje do pozitivnih in negativnih vplivov oziroma njihovih zagovornikov. Očitki odbora, da župan s svetniki ni dal dovolj informacij o umeščanju Eko-lesa v Novi Jork, niso resnični. Z nakupom 5 parcel je moral Eko-les sprožiti postopek spremembe zazidalnega načrta, ki ga pelje Skupna občinska uprava (gospod Napast, Ptuj, začetek avgusta 2004). Z namero Eko-lesa je bil najprej seznanjen občinski svet, ki je sprejel pozitivno mnenje o Eko-lesu. V oktobru smo si ogledali enako dejavnost v Avstriji, kjer smo jo videli dobesedno v naselju. V Novem Jorku je načrt veliko sodobnejši. Eko-les je za spremembo zazidalnega načrta pripravil idejne projekte in tudi vse potrebne študije in soglasja na podlagi lokacijske informacije. Vse je bilo predstavljeno na javni razgrnitvi do 20. decembra lani (1 mesec, o čemer so poročali tudi mediji). V decembru smo pripravili tudi TV-oddajo za našo KTV, da bi čim več občanov seznanili z dejavnostjo Eko-lesa v Novem Jorku. V vseh teh postopkih do konca decembra ni bilo negativnih pripomb.

Nekaj vprašanj je nastalo ob zaključku razgrnitve, na katera pa še ni bilo možno dati odgovorov. Da bi na napihnjena negativna mnenja dali odgovor, smo skupaj z Eko-lesom organizirali javno obravnavo v januarju, ki je izpadla kot izredno nedemokratična obravnavna problemov.

Po tej javni obravnavi ne morem verjeti, da se lahko toliko dobrega o obrtni coni Novi Jork (tako so nas pohvali mnogi izven naše občine) sprevrže v negativno. Da tako razmišljajo nekateri izobraženi, ki imajo delo izven naše občine in ne vidijo tistih, ki še delo iščejo, pa čeprav jih je samo 20 (tj. 20 družin, o katerih razmišlja župan). Če pa ima vsa ta dejavnost politično ozadje, sporočam političnim nasprotnikom, da ne želim več kandidirati za kakršnokoli občinsko funkcijo. Škoda, da bi zaradi političnega nasprotja zgubljala občina in občani. Še vedno trdim, da o Eko-lesu ne bom odločal – dolžan pa sem demokratično peljati postopek skupaj s Skupno občinsko upravo Ptuj. Smem pa imeti svoje mnenje, ki sem si ga ustvaril na podlagi stroke in znanja o ekologiji in Eko-lesovih študijah in načrtih. Novi Jork ima pozitivno oceno od mnogih gospodarstvenikov in je naš ponos in uspešen razvoj ter nakazuje potrebo po 3. fazi. Kdo si upa razmišljati o 3. fazi glede na ljudsko iniciativo (ta nasprotuje tudi izgradnji farm)? Ni me strah dejavnosti Eko-lesa v Novem Jorku, kjer bo zadeva pod kontrolo. Strah me je nekontroliranega odlaganja ali sežiganja snovi, ki jih bo Eko-les zbiral in jih bo možno odložiti pri njem (topila, laki in še marsikaj, kar so ali še uporabljajo tudi naši obrtniki in tudi gospodinjstva).

Novi Jork z vsemi podjetniki (obrniki v klasičnem smislu ni več), tudi z Eko-lesom, je potencial za nadaljnji razvoj občine in kot župan imam pravico tako razmišljati. Želim to razvojno možnost izkoristiti v dobro občanov, predvsem tistih, ki še delo iščejo – iščejo preživetje zase in za svojo družino. Ni mi lahko, ko se s takim primerom srečam in ne morem pomagati. In tudi strpnost je potrebna, saj se Novi Jork razvije in cilji so uresničljivi na dolgi rok. 270 brezposelnih v občini je močan vzrok, da tako razmišljam. Tako moram razmišljati tudi zaradi vrta, šole, športa, kulture in tudi za gasilske domove in še za kaj. Potrebe so vedno večje. Dovolite mi tako razmišljati!

Franc KEKEC,
župan Občine Markovci

OBVESTILO

14. februarja 2005 je pričela delovati poslanska pisarna Državnega zbora RS.

1. Na sedežu mestne občine Ptuj:

- vsak delovni ponedeljek od 8. do 10. ure (poslanec **Bran-ko Marinič**),
- vsak prvi delovni petek v mesecu od 8. do 10. ure (državni sekretar, **dr. med. Miroslav Luci**).

2. Na sedežu občine Videm:

- vsak delovni ponedeljek od 11. do 14. ure (poslanec **Bran-ko Marinič**).

V naših spominih živijo dalje ...

UČITELJICI JULIŠKI KNUPLEŽ TER UČITELJEMA ALOJZU SOLINI IN JOŽETU KRAMBERGERJU V SPOMIN

Vse bolj se oddaljuje leto 2004, vse bolj smo v toku dogajanj tega, sedanjega leta 2005. Usoda je hotela, da so se v minulem letu od nas za vedno poslovili trije naši spoštovani prijatelji, sovaščani, sodelavci, vsi trije tudi učitelji OŠ Markovci. Naj vsakemu izmed njih posvetim nekaj drobnih spominov.

Julijana Knuplež je v OŠ Markovci poučevala od 1. 1. 1962 pa do upokojitve v letu 1996. Generacije njenih učencev se je gotovo spominjajo kot prizadevne, dobre in pravične učiteljice. Krajan Markovcev pa so poznali in cenili tudi njeno delo na področju kulture. V mlajših letih je bila aktivna v dramski ustvarjalnosti, znana je bila tudi njena likovna nadarjenost. Toda živela je tiho in skromno in z leti se je vse bolj zdelo, da hrepeni po krajih svojega otroštva v prekmurski ravnici, kamor

smo jo 25. februarja 2004 tudi pospremili na njeni zadnji poti. Da je Juliška, kakor smo jo poimenovali njeni šolski sodelavci, imela rada Markovce, je nekoč preprosto izrazila z odgovorom na moje vprašanje, kako bo ime njenemu vnuku. »Marko bo, saj se je tu rodila njegova mamica Nataša, tu smo doma.«

Alojz Solina se je rodil leta 1923 v Markovcih, kjer se je tudi iztekla njegova bogata življenjska pot. Z ženo Ivanko je v začetku leta 1962 začel poučevati na OŠ Markovci. Alojza se bomo mnogi spomnili kot skrbnega očeta treh otrok, vestnega moža ter dobrega, pravičnega učitelja. Poleg učiteljevanja se je posvečal tudi dejavnostim Rdečega križa, čebelarstva, šolskega hranilništva in lutarskega krožka. Znana je tudi njegova ljubezen do branja knjig, pa do zimskih in poletnih

športov. Solina se je leta 1987 upokojil. Z njegovim odhodom minulo leto je nastala praznina pri njih doma in povsod tam, kjer smo z njim sodelovali in ga cenili.

Slovo od **Jožeta Krambergerja** bo vedno veljalo za posebno tragično, saj je prišlo nepričakovano, lahko bi rekli, da sredi njegovega življenjskega ritma. Jožetu, njegovi bogati in vsestranski aktivnosti, smo se množično poklonili 18. decembra 2004 v Markovcih. Lep dom, ki si ga je ustvaril v Bukovcih, ga je namreč tudi zares napravil za občana Markovcev in za farana župnije sv. Marko. V tistem usodnem predprazničnem decembrskem jutru smo ob tragični novici vsi onemeli. Začutili smo vrzel v svoji sredini in sočustvovali z njegovo družino, ki je boleče izgubila skrbnega moža in ljubečega očeta.

Karolina Pičerko

TOLAŽI NAS SPOMIN NA UČITELJA JOŽETA KRAMBERGERJA

V sredini meseca decembra v letu 2004 nas je prevzela neizmerna žalost, ko smo izvedeli za nenadno smrt našega sodelavca in učitelja Jožeta. O bolečini zaradi izgube ljubljene osebe, s katero preživiš polovico svojega dne, je težko pisati in razumeš jo šele takrat, ko jo sam doživiš. Ko nastopi smrt, je izguba resnična in v vseh nas je povzročila pravi šok. Zdi se nam, da je naš dragi prijatelj odšel za krajši čas in se bo vrnil, a zavedamo se, da ne bo tako. Izgubo bomo prebolevali počasi, a pri tem ohranjali najlepše spomine na pokojnega. Jože bi 28. 2. 2005 praznoval 50. rojstni dan, zato smo mu na grobu prižgali svečke in mu poklonili cvetje. Avtor Harold Bauman v svoji knjižici z naslovom *Žalovanje* piše: "Ko sprejmemo izgubo, premagamo najglobljo žalost, in ko spomini ne povzročajo več neznosne bolečine, tedaj lahko začnemo novo življenje." Naši spomini na dragega Jožeta niso boleči. Veseli smo, da smo bili del njegovega vsakdana,

čeprav si želimo, da bi naše druženje še trajalo. A tudi smrt ne izbira in moč bomo črpali iz njegove navzočnosti v našem spominu.

Natalija Plohl

BOLEČINA

*Jasno je bilo nebo,
otožne naše oči.
Že zvon v cerkvi zveni
v spomin na naše skupne dni.*

*Ko izvedeli smo novico,
razširili smo jo na vse strani
in v srcih čuvali resnico,
da malo takih je ljudi.*

*Brez besed v šoli smo sedeli,
v spomin minuto molka imeli.
Gotovo se Vas bo spominjalo
mного ljudi,
tisti, ki ste jih učili,
drugi, ki ste jim nasvete
delili.*

Radi Vas imamo!

Mihela Kukovec, 8. c/8

Turistično društvo

FRANC BRODNJAK OSTAJA PREDSEDNIK

Člani in članice turističnega društva občine Markovci so se v sredini meseca januarja sestali na rednem letnem občnem zboru.

Kot je v poročilu za minulo obdobje navedel predsednik društva **Franc Brodnjak**, so v lanskem letu uspeli izvesti kar nekaj odmevnih projektov. Med temi zagotovo velja izpostaviti akcijo ocenjevanja urejenosti domov in okolice ter obisk svetovno znanega filmskega igralca **Radeta Šerbedžija**. Čeprav se zgodba o izdelavi turističnega kataloga o občini Markovci vleče že slabo leto, pa še zmeraj ni končana. Predsednik turističnega društva Brodnjak je dejal, da želi, da se ta zadeva čimprej odvijne in da se bo tudi občina Markovci lahko v kratkem pohvalila z novo turistično zloženko.

Franc Brodnjak, predsednik TD Markovci.

Sicer pa so na nedavnem občnem zboru prisotni člani razrešili dosedanje vodstvo in izvolili nov upravni in nadzorni odbor. Na mestu predsednika tudi v bodoče ostaja Franc Brodnjak.

MZ

Ob kulturnem prazniku v šoli

LJUBEZEN JE ...

S tem naslovom se je letos naša šola predstavila ob slovenskem kulturnem prazniku v okviru združenja šestih osnovnih šol Spodnjega Podravja. Prireditev so potekale na osnovnih šolah Gorišnica, Destrnik, Markovci, Podlehnik in v gledališču na Ptuju.

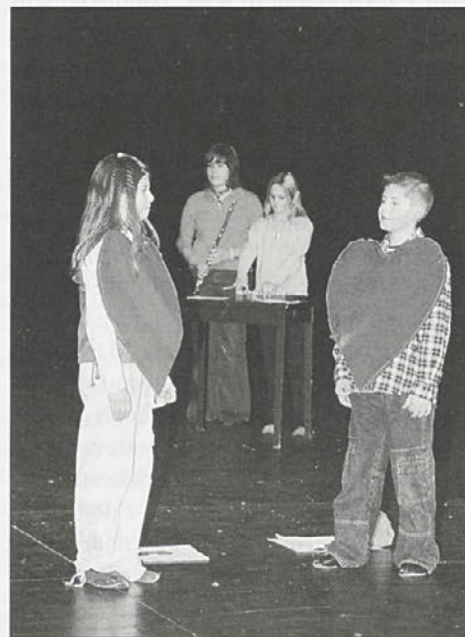
Najmlajše nastopajoče, Angelika, Lucija in Patricija, so se pristrčno prerekale o sošolcu Mihi, v katerega so vse zagledane. Četrtošolca Tilen in Eva – oblečena v srce – sta si sramežljivo izpovedovala ljubeče, otroške verze, kot so *Srček ti dam*,

ker te rada imam, Ko sem prvič te zagledal, mi razum je odpovedal. Sedmo- in osmošolci so predstavili najstniško ljubezen. Ob zasanjani glasbeni spremljavi Metke in Julije sta si Saška in Blaž izpovedovala ljubezen preko pisma. Spremljala ju je Blažka, ki je s pesmijo izrazila, kako to gre do prvega poljuba.

Zahvaljujem se vsem nastopajočim za čas, namenjen vajan in nastopom, za njihovo pristrčnost in nasmejanost v času nastopanja. Pohvalo si zaslužijo za dobro odigrane vloge. Dajmo jim še več prilo-

žnosti, da dokažejo svoj talent.

Darja Frangež

Kulturni praznik v občini Markovci

POČASTILI PREŠERNOVO
USTVARJANJE

Tako kot v vseh drugih okoliških občinah smo se tudi v Markovcih spomnili našega največjega poeta Franceta Prešerna. V ta namen smo člani Društva mladih občine Markovci (DmoM) pripravili v nedeljo, 13. februarja, krajši kulturni program. Spomnili smo se življenja in ustvarjanja našega dr. Fig Figa.

Obiskovalcem smo se za obisk zahvalili z drobno pozornostjo, s figami.

Življenje dr. Prešerna sta Monika in Tadej Majer prikazala skozi besedilo, kjer je bilo prikazano, kaj in kako je ustvarjal in živel. Besedila smo nazorneje približali obiskovalcem tudi z najlepšimi Prešernovimi pesnitvami, ki so jih predstavili Alen Sali-

Nekoč so otroci dobivali v dar majhne pozornosti, kot so bili krljji, suho sadje, orehi, dr. Prešeren pa je otroke razveseljeval s figami. In ravno zaradi teh fig se ga je prijel vzdevek dr. Fig Fig. Zato smo se tudi člani DmoM vrnili nekoliko v čas romantike in smo na koncu proslave vsem obiskovalcem postregli tako, kot je to v času svojega življenja počenjal naš poet.

hovič, Alenka Rožanc, Saška Zupanič, Boris Veršič ter Matjaž Mlinarič. Da pa je bil večer malce razgiban, pa so s pesmimi poskrbeli moški pevski zbor Markovci, mladinski pevski zbor osnovne šole Markovci ter vokalna skupina Kor.

Zato bi se ob tej priložnosti radi zahvalili vsem, ki ste nam ob organizaciji te prireditve kakorkoli pomagali.

To pa ni bila edina kulturna prireditev, ki smo jo člani DmoM pripravili v tem letu. Že sedaj vabim vse mlade, še posebej naše najmlajše, da se nam pridružite in nam tako pomagate pri proslavi, ki jo bomo pripravili tako kot že tri leta zapored v počastitev našim materam. To bo proslava ob materinskem dnevu, ki jo pripravljamo 3. aprila in na katero smo povabili tudi posebno gostjo.

Člani DmoM smo veseli vsakega mladega iz naše občine, ki se nam pridruži. Pa naj bo to ob pripravi kulturnih prireditev, sodelovanju na kvizu ali pa samo ob naših nedeljskih popoldnevih, ko že več mesecev organiziramo nedeljska družabna srečanja. Tudi tukaj smo zelo veseli, saj mladi preživimo nedeljske popoldneve aktivno, v duhu športa in dobre volje.

Vsi mladi, ki še niste naši člani, pridružite se nam. Vse informacije v zvezi z našim društvom najdete na internetni strani www/markovci.si/mladi. Tam najdete tudi pristopne izjave ter številke kontaktnih oseb, na katere se lahko obrnete, če bi se nam radi pridružili.

V upanju, da se nam bo v tem in v prihodnjih letih pridružilo čim več mladih, vas lepo pozdravljam in vam želim, da tople dni, ki prihajajo, preživite čim bolj aktivno in z velikim veseljem.

Alenka Petrovič

Osnovnošolski pogovor

JAN IN NJEGOVA POZAVNA

Jan Meznarič obiskuje 7. razred devetletke in je pravi mali virtuoz. Igra namreč pozavno, in ker je dosegel lepe rezultate tudi na tem področju, sem opravila z njim intervju.

Metka: Jan, za začetek se nam na kratko predstavi.

Jan: Živim z družino v Zabovcih. Imam mlajšo sestro Tajo, ki ji seveda včasih nagajam, kot verjetno počenjajo vsi starejši bratje, ki se imajo za mačote. Najraje jem zrezke na vse načine in v prostem času predsedim s stricem Darkom pred računalnikom. V 7. razredu je že veliko učenja, a to mi ne dela preglavic, saj imam dobre delovne navade. Rojen sem pa v mesecu juniju.

Metka: Torej si dvojček po horoskopu. A veš, da so ta nebesna znamenja mnogostranska in jih vse zanima, toda njihova pozornost je kratkotrajna.

Jan: Ah, Metka ... A ti verjameš v to? Zase lahko trdim, da sem kar vztrajen in odločen. Če si zastavim kakšen cilj, ga želim tudi doseči, in to se mi zdi zelo pomembno.

Metka: V to sem prepričana in ker si delaven in vztrajen, si uspel tudi na svoji glasbeni poti. Igraš pozavno in nam povej, kakšen instrument je to.

Jan: Pozavna je trobilo z nižje ležečim tonskim obsegom. Poznamo pozavne na poteg in pozavne z ventili. Sam igram pozavno na poteg, torej moram z roko nekaj vleči, da pride zvok, ha ha.

Metka: In kako se je tvoja glasbena pot sploh začela?

Jan: Bilo je na začetku 3. razreda in navdušil me je oče Dušan. Še z enim

kandidatom sem začel vaditi na naši šoli, kjer naju je učil učitelj iz glasbene šole.

Metka: Kako to, da ravno ta instrument?

Jan: Kot sem že rekel, po očetovi zaslugi. Jaz o teh stvarih, priznam, takrat nisem imel kaj dosti pojma. Starši pa, saj veš, želijo otroku najboljše.

Metka: Pred kratkim si se udeležil regijskega tekmovanja mladih glasbenikov Slovenije. Kako bi na kratko opisal ta dogodek?

Jan: To tekmovanje je potekalo na srednji glasbeni šoli v Mariboru. Gre za javno prireditev in si jo lahko ogleda vsak, ki si to želi. Tekmuje se v kategorijah, ki se določajo glede na instrument in starost. Ocenjuje te komisija. Možnih je 100 točk. Če dosežeš nad 90 točk, dobiš zlato plaketo in vstopnico za državno tekmovanje. Sam sem dosegel 94 točk in čez kakšne tri tedne se bom udeležil državnega tekmovanja v naši prestolnici Slovenije, torej v Ljubljani.

Metka: Ja, za to ti pa res iz srca čestitamo. In kakšna so tvoja pričakovanja?

Jan: Hvala za čestitke. Na tekmovanju, kjer bo seveda večja konkurenca, pa pričakujem srebrno ali zlato plaketo.

Metka: Jaz ti privoščim najvišjo – zlato, seveda. Ste bili uspeha veseli?

Jan: Seveda, meni se zdi to naravnost

Jan Meznarič s svojo pozavno

enkratno in tudi domači so zelo ponosni name.

Metka: Koliko pa vadiš in kdo te najbolj vzpodbuja?

Jan: Vaditi moram vsak dan, in sicer uro do dve. Vzpodbujajo pa me vsi moji najbližji, kar mi zelo pomaga. Saj veš, da se nam včasih ne da. Tudi sama igraš instrument.

Metka: To je pa res, tudi meni pomaga vzpodbujanje. Jan, zahvaljujem se ti za zanimive odgovore. Želiš povedati še kaj našim bralcem.

Jan: Metka, tudi tebi hvala. Za konec imam pa res eno željo. Vse, ki me poznajo, prosim, da držijo pesti zame, da se bom na tekmovanju odrezal čim boljše. Hvala.

Intervju opravila Janova sošolka
Metka Golob

Jera Ambrož iz Stojncev dopolnila 90 let

ŠE VEDNO PRAVA TRŽARCA

V ponedeljek, 21. februarja, je 90. rojstni dan praznovala Jera Ambrož, po domače Šmitova Gera, iz Stojncev. Ob praznovanju visokega življenjskega jubileja so se ji na praznovanju pridružili vsi njeni najbližji: sorodniki, prijatelji in znanci.

Ambroževa se je rodila v Stojncih. Bila je najstarejša v družini desetih otrok. Poročila se je leta 1946 in v zakonu se jima je z možem rodilo pet

otrok. Kruta usoda ji je po desetih letih zakona vzela moža in tako je morala za otroke skrbeti kar sama. Njeno celo življenje pa je povezano tudi s pridelavo in prodajo zelenjave. "S prodajo se ukvarjam še sedaj. O, ja, denar še vem dobro prešteti," se pošali 90-letnica in pove, da jo še vedno krepki delo na polju in v domačem vrtu.

MZ

Jera Ambrož je konec februarja dopolnila 90 let.

Žur, ki ga ne najdete ne blizu in ne daleč

STOJNSKI KÖRENBAL

V Stojncih prirejajo ob začetku leta vaško zabavo, poimenovano Körenbal. Vsakič zabavo spremlja tudi zabavni program, ki ga vodita voditeljici Dara in Sara (Darinka in Silva Meznarič). Letos sta si prebrisan voditeljici za temo večera izbrali šov Sanjska ženska.

In kaj je sanjska ženska – Meznaričeva Darinka – počela? Med petimi kandidati – tekmovali so Slavko Horvat, Stanko Horvat, Franc Zelenik, Franc Vajda in

Vlado Klenc – je izbirala svojega sanjskega moškega.

Sanjska ženska se je zbranim predstavila v treh različnih toaletah: roza spalni srajci, drzni popoldanski opravi in svečani večerni toaleti. Da je stojnska sanjska ženska nabrita z vsemi možnimi zvijačami, ni potrebno posebej poudarjati. Petim kandidatom je med svojim zabavnim programom zastavljala domiselne naloge, na podlagi katerih je ob zaključku večera

Sanjska ženska v jutranji opravi začenja s preizkušanjem kandidatov.

Vlado Kelenc: iz prodajalke vijolic v stojnskega princa.

izbrala svojega sanjskega moškega – princa stojnskega karnevala. Letos je stojnsko prinčevsko žezlo pristalo v rokah Vlada Kelenca. O tem, kako bo Kelenc izpolnjeval svoje prinčevsko poslanstvo, pa bomo v našem časopisu zagotovo še poročali.

MZ

Godba na pihala

JANKO KELENC – NOVI PREDSEDNIK

Markovska pihalna godba se sicer ponaša z dolgoletno tradicijo delovanja, a je aktivno igranje markovskih godbenikov v več kot 80-letnem obdobju večkrat začasno zamrlo.

Želja po igranju in svoji godbi, ki bi občane vsako leto z igranjem prvomajske budnice prebujala v tople poletne dni, je v markovski občini pred dobrimi petimi leti ponovno zaživela. Zagnanost in vnema mlade kapelnice Helene Bezjak in dosledno vodenje predsednika Mirka Janžekoviča sta markovsko godbo po petih letih aktivnega igranja pripeljala na zavidljiv nivo. Na občnem zboru konec januarja je dosedanji predsednik markovske godbe svojo funkcijo predal izkušenemu glasbenemu zanesenjaku Janku Kelencu. V upravni odbor društva so poleg predsednika Kelenca izvolili tudi Milana Meznariča, Martina Kostanjevca, Antona Majeriča, Stanka Kelenca, Blaža Gaveza in Robija Kelenca. V nadzorni odbor pa so bili potrjeni Mirko Janžekovič, Marjan Kelenc in Danilo Kostanjevec.

MZ

Primopredaja predsedniške funkcije. Janko Kelenc (levo) in Mirko Janžekovič (desno).

Razmišljanje o materinstvu

HVALA VSEM MATERAM, KI DARUJEJO ŽIVLJENJA!

Po dolgih letih, celo desetletjih, ko sem kot žena, mati, babica, obenem tudi kot učiteljica in mentorica mladih in manj mladih pomagala ustvariti mnoge praznične prireditve, sem tokrat sklenila, da ne bom pisala o pomenu obeh ženskih praznikov v marcu, temveč bom skušala skozi zgodbe poudariti isto misel, ki smo jo v OŠ Markovci zapisali v decembru 1997 in jo zaključili s prireditvijo v marcu 1998: Življenje je najlepši dar ...

V središču mojih ljubečih spominjanj bosta materi, rojeni med letoma 1910 in 1915. Obe sta bili že zgodaj zaznamovani s prezgodnjo smrtjo očetov (prva svetovna vojna in njene posledice). Že v otroštvu vsaka v svoji vasi v družini z bratom in sestro, oziroma več sestrami in bratom, sta pridno pomagali materam na domačih kmetijah. Končali sta osnovno šolo. Prva je morala zatreti svoje želje po šolanju, saj so doma bolj potrebovali njene delovne roke in tudi kak zaslužek od dninarstva pri bogatejših. Druga niti ni pomislila na možnost šolanja. Delala je na domačem posestvu in pomagala bratovi družini ter pestovala nečake in nečakinje. Obe sta odrasli v postavnih dekletih in njuni mladi sreci sta se vneli za fanta iz domače fare. V letih pred začetkom druge svetovne vojne sta si ustvarili družini. V času vojne vihre sta začutili, da tudi sem, v naše dotlej mirne kraje, prihaja nemir in trpljenje. Toda tedaj sta bili v svoji najbolj srečni in ustvarjalni dobi: v srečnih zakonih sta rojevali otroke. Nobena izmed njiju ni poznala porodniške, tudi ne nobenega nadomestila. Ročno sta prali plenice, novorojenčke sta dolgo dojili, med delom na polju in drugod pa sta jih prepuščali v varstvu že malo večjih bratov ali sestic. Vmes pa se je razdivjala vojna in oče treh sinov, mož druge matere, je bil prisilno mobiliziran v nemško armado. Še se je vrnil na kratki obisk, objel ženo, poljubil in pobožal otroke, potem pa so prihajala samo še njegova pisma, kartice za rojstne dneve in godove sinov. Kruta usoda je zahtevala, da je za vedno obležal v tuji zemlji. Družino pa je v istem času doletela še ena izguba: umrl je srednji sin, mali šestletni nadebudnež. V temo žalosti pa je posijal žarek sreče ob rojstvu novega otroka, edine sestrice.

Družini prve matere, v katero vojna vihra ni tako kruto posegla, se je z rojstvom četrtega otroka začelo novo ustvarjalno, z mirom prežeto obdobje. Družina si je opo-

mogla tudi z očetovim zaslužkom. Kmetija je oživela in se okrepila, čeprav je ta mati vse življenje pogrešala tisto najlepšo njivo za hišo, ki so jo leta 1940 razrili stroji in nanjo umestili obrambni kanal in temačni bunker. Tretja hčerka, ki jo je povila v ptujski porodnišnici, je bila njun peti in zadnji otrok. Leta so minevala in pri obeh materah so odraščala štiri dekleta. Tri pri prvi, ena pri drugi. Obe sta vedeli, da bo njunim hčeram gotovo že precej bolje. Izšolale se bodo za kak poklic, morda bo katera tudi študirala. Tako sta tiho upali in želeli, storili sta vse, kar sta zmogli, da bi želje tudi uresničili.

In zdaj bi že lahko začela pisati zgodbe o naslednjih materah, generaciji, ki je prihajala za njima. Da, deklice so rasle in se z mnogimi lastnimi odrekani in odrekani cele družine tudi izšolale. Deklice so se zaljubile in zahrepenele ... Zahrepenele so po življenju z ljubljeno osebo, po lastnem domu, po otroku in po srečni družini. Za eno od teh novih štirih deklet – mater in ženo – lahko s popolno gotovostjo napišem naslednje: »O rojstvu otroka ne moreš preveč in predolgo razmišljati, ne moreš ga niti do potankosti načrtovati in tehtati, ali zdaj ali šele čez leta, ko boš že varno na delovnem mestu in morda z utrjeno kari-

ero. Po otroku moraš, zaljubljena in ljubljena od bodočega moža, preprosto zahrepeneti! Zahrepeneti globoko, a obenem ne povsem zavestno, in potem postaneš srečna mlada mati drobnemu otročiču, ki je tvoj in njegov. Prav toliko njegov, kajti tudi on je gotovo hrepenel in tudi njega je globoko osrečil otrokov prvi nasmeh. S ponosom je spremljal prve otrokove korake in kmalu ob njegovi prvi besedi mama, dočakal tudi svoj ata, ati, oče, očka.«

Vsem materam čestitam in želim, da bi bile in ostale srečne v tej svoji najbolj plemeniti vlogi, kajti življenje je res najlepši dar in le mati ga lahko da.

Vsem ženskam v naši fari, ki so o materinstvu šele začele razmišljati, pa voščim tisto umirjenost in notranjo tišino, v kateri boste mogle in zmogle prisluhniti tudi svojim hrepenenjem.

Obe materi iz moje zgodbe sta se že za vedno poslovili, obe sem popolnoma spoznala ob začetku svojega materinstva. Spraševala in čudila sem se: »Je tudi moja mati imela mene tako rada, kot imam zdaj jaz svoje dete?« Obe materi sta enako dragoceni, saj sta bili babici mojih, najinih otrok. Pristrčno zahvaljeni!

Karolina Pičerko

Članice markovskega društva podeželskih žena so konec januarja izvedle četrto ocenjevanje pustnih krofov. Strokovna komisija je ocenila, da najboljše krofe v občini Markovci cvre Marija Meznarič iz Stojncev.

MZ

Kaj je novega pri gasilcih?

POMLADITEV GASILSKEGA VODSTVENEGA KADRA

Gasilstvo na slovenskem obstaja že več kot 130 let. Napredek, vzponi ter dobra organiziranost so vidni v društvih, kjer vodenje operative in organizacije vodi ekipa iste generacije. Vsakih pet let so redne volitve po društvih in tako je bilo v občini Markovci tudi v tem letu. V nekaterih društvih so se zamenjali predsedniki, poveljniki, v nekaterih kompletno vodstvo ali pa samo posamični člani upravnega in nadzornega odbora.

PGD Prvenci–Strelci ima ustaljeno prakso, da organizira občni zbor takoj po novem letu. V lanskem letu je društvo praznovalo 20 let delovanja. Društvo je kar 18 let vodil predsednik **Ivan Bezjak**. Na letošnjem volilnem občnem zboru je predsedovanje

Matej Bezjak

na željo članov prevzel njegov sin **Matej Bezjak**. Matej je še zelo mlad gasilec, obenem pa velik junak, saj je prevzel vodenje društva druge kategorije, ki pokriva požarni okoliš vasi Prvenci in Strelci. V letošnjem letu bo Matej dopolnil 25. rojstni dan. 1987. leta je vstopil v društvo kot pionir, skupaj z vrstniki so dosegali lepe rezultate, ki jih dokazujejo pokali, ki so jih pobirali kot za šalo. Matej je že nekaj let mentor pionirjev, sodeluje pa tudi v ekipi »A-člani« in ekipi »liga«, ki se je rodila prav v PGD Prvenci–Strelci. Pridobil si je tudi specialnosti, kot sta: mentor mladine in nosilec radijskih postaj. Uspešen pa je tudi na izobraževalnem področju. Opravil je tečaj za gasilca, kasneje pa za nižjega gasilskega častnika. Matej je zelo zagret gasilec in predsednik, saj ima veliko idej in načrtov. Očetu je obljubil, da se bo zavzemal za lep in dober ugled društva ter nadaljeval njegovo tradicijo in sodelovanje z vsemi društvami kakor tudi na prireditvah v vasi in domači občini. V tekočem letu načrtuje dokončanje pisarne za predsednika in poveljnika, društvo pa že ima tudi nov računalnik z internetnim priključkom in večino pisarniške opreme. Pred vhomom v pisarno PGD Prvenci–Strelci je bil zgrajen vetrolov, ki ga je potrebno še ometati in zapreti z okni in vrati ter urediti okolico. Matej se s svojim delom vključuje tudi

pri urejanju igrišča, saj ga bodo gasilci potrebovali za urjenje ekip in za tekmovalništvo. Novoizvoljeni predsednik PGD Prvenci–Strelci sodeluje tudi s prosvetnim društvom pri vseh aktivnostih ter pripravah v letošnjem letu. Skupne moči bo potrebno združiti predvsem, ko se bo prekrival vaški dom, saj gasilci in prosveta domujejo pod isto streho. Eden od večjih načrtov pa je tudi nabava novega oziroma zamenjava starega gasilskega vozila »pikija« za sodobnejšo varnejšo in novejšo opremljeno vozilo.

Velik kadrovski preobrat oziroma zamenjavo so na letošnjem občnem zboru opravili v PGD Zabovci. Zamenjali so celotno vodstvo društva, tako na operativnem kot tudi gospodarskem področju. Vajeti gasilstva v Zabovcih je prevzel osemindesetletni gasilski častnik **Ivan Bezjak**. Gasilec je že natanko 30 let, kar potrjuje

Ivan Bezjak

značka, ki jo je prejel na letošnjem občnem zboru. Ivan je prekaljeni gasilec, saj je začel z gasilstvom že kot pionir, pozneje kot mladinec, nato tekmovalnik ekipe A-članov, ki jo je kot mentor tudi vodil. Ivan je v društvu že opravljal funkcijo računovodja in podpredsednika. V mandatu podpredsednika si je nabral kar nekaj izkušenj, kar mu bo vsekakor v veliko pomoč pri opravljanju mandata predsednika. Priznal je, da sta prejšnji predsednik **Stanislav Kociper** in poveljnica **Marija Janžel** s člani, športnim društvom in vaščani veliko naredila. Tako bo treba v bodoče vse skupaj samo še povezovati in nadaljevati z delom in načrti, ki so si jih skupaj zadali. V načrtu imajo ureditev treh podstrešnih sob. En prostor bi namenili aktivu podeželskih žena iz Zabovcev, ki veliko pomaga ob prireditvah in drugih priložnostih, ki se dogajajo na nivoju vasi in občine. Nadalje društvo načrtuje streho nad sanitarijami in vetrolov nad vhodnimi vrati v dvorano. Vse skupaj ni mali zalogaj, če še prištejemo priključitev na internet in pripadajočo opremo.

Operativno vodenje PGD Zabovci pa je prevzel povsem mladi gasilec **Igor**

Igor Ambrož

vanje za pokal Ivančka Horvata. Opravil je tečaj za gasilca, posebno pozornost pa želi posvetiti mladim gasilcem na področju izobraževanja in tekmovalništva, saj so ga želeli imeti za operativnega vodjo. Vsi skupaj bodo dali poudarek urjenju članov s skupno in zaščitno opremo, ki pa jim je še tudi nekaj manjka, če želijo, da bodo v popolni pripravljenosti za morebitno posredovanje ob požarih in nesrečah.

Na 59. letnem občnem zboru PGD Borovci je mesto predsednika društva prevzel prekaljen in izkušen gasilec **Marjan Mislovič**. Predsedovanje je prevzel zgolj zaradi situacije v društvu in na željo članstva. Marjan je v društvo vstopil leta 1974 kot pionir. V tej desetini je pričel tekmovali, kasneje pa tudi kod mladinec in član.

Ivan Bezjak

Sicer pa imajo dandanes v Borovcih zelo uspešno žensko A-desetino, ki ji je bil Marjan celih 10 let mentor. Marjan je v društvu že opravljal veliko pomembnih funkcij. Najprej je bil podpoveljnik, kasneje poveljnik, podpredsednik, sedaj pa uspešno vodi občinsko poveljstvo občine (OP) Markovci in je tudi član poveljstva OGZ Ptuj. Nekaj let je bil tudi poveljnik civilne zaščite občine Markovci, ker pa ta funkcija ni združljiva s poveljnikom OP Markovci, je dobil zamenjavo. Marjan je v gasilski karieri opravil veliko tečajev in specialnosti. Začel je kot izprašani gasilec, napredoval je po vrsti, kot predpisujejo pravila gasilske službe. Pred leti je opravil tečaj za višjega gasilskega častnika ter tečaj za poveljnika društva in

specialnosti strojnika, sodnika, inštruktorja ter specialnost nosilca radijskih postaj.

PGD Borovci v naslednjem letu praznuje 60 let obstoja in aktivnega dela društva, kar se vidi po urejenosti doma, tradiciji in dobrem vodenju prejšnjih predsednikov, poveljnikov ter dobrih članov, ki so znali skupaj z vaščani speljati in organizirati veliko družabnih in prostovoljnih delovnih akcij. Program dela na organizacijskem področju je zelo obširen: urejenost okolice, »mansardne« sobe, kjer bodo pisarne, arhiv in prostori za druge potrebe vaščanov in aktivnih društev – aktivov, ki prav

Stanko Veselič

nalogo so zaupali dolgoletnemu gasilskemu

tako uspešno delujejo v vasi Borovci in s katerimi gasilci zelo dobro sodelujejo.

V PGD **Borovci** so na letošnjem občnem zboru razglasili tudi častnega predsednika društva. Častno

mu zanesenjaku **Stanku Veseliču**, ki se je v gasilske vrste podal leta 1970. Po 16 letih dobrega opravljanja poveljniške funkcije je Veselič v najtežjih trenutkih društva za štiri leta poprijel tudi za predsedniško funkcijo. V času njegovega aktivnega delovanja na vodstvenih funkcijah je društvo postalo bogatejše za številne nove pridobitve. Med temi velja izpostaviti gradnjo bukovega gasilskega doma ter nakup dveh gasilskih vozil: TAM 130 in TAM 80.

Ivan Golob

1. MAREC – SVETOVNI DAN CIVILNE ZAŠČITE

Štab civilne zaščite R. Slovenije, ki je pod okriljem republiške uprave za zaščito in reševanje ter Ministrstva za obrambo, vsako leto organizira podelitev priznanj in nagrad civilne zaščite fizičnim in pravnim osebam, ki imajo pomembne zasluge na področju zaščite in reševanja, kamor spadajo gasilci, jamarji, gorski reševalci, taborniki, rdeči križ, kinologi, radioamaterji in karitas.

Letošnja svečanost je potekala 1. marca v Cankarjevem domu v Linhartovi dvorani, kjer je navzoče pozdravil minister za obrambo **Karl Erjavec**, nato pa je namestnik direktorja Uprave za zaščito in reševanje Drvodol podelil bronaste, srebrne in zlate znake civilne zaščite.

Za Spodnje Podravje, kamor spadamo tudi mi, je bil to še posebej slavnostni dogodek, saj so najvišje nagrade pripadle trem našim krajanom. Plaketo civilne zaščite sta prejela župan občine Destrnik **Franc Pukšič** in sedaj že bivši župan občine Slovenska

Bistrica **dr. Ivan Žagar**, ki sta kot župana prejela omenjeni nagradi, ker sta sledila dogodkom in potrebam pri zaščiti in reševanju svojih občanov. Za življenjsko delo pa je **Ciril Murko** iz Majšperka prejel kipec civilne zaščite kot najvišje priznanje, ki se vsako leto podeli samo eno.

Ob tej priložnosti je potrebno izpostaviti dobitnika najvišjega priznanja Cirila Murka, ki je kot gasilec celih 50 let deloval prostovoljno v številnih reševalnih akcijah. Najbolj mu je v spominu ostalo reševanje mesta Celje ob poplavih pred desetimi leti in reševanje v številnih naravnih nesrečah, ki so zajele bližnje Haloze.

Prejemnik kipeca CZ Ciril Murko v družbi županje Občine Majšperk Darinke Fakin, dobitnikov plaket CZ župana občine Destrnik Franca Pukšiča in sedanjega ministra za lokalno samoupravo dr. Ivana Žagarja, člana poveljstva GZ Slovenije Janeza Liponika in Draga Murka iz Ministrstva za obrambo – izpostava Ptuj – po podelitvi nagrad.

JL

Avto moto društvo

NOVI PREDSEDNIK JE MARTIN ZAMUDA

V petek, 4. marca, so se na rednem letnem občnem zboru sestali člani Avto moto društva (AMD) Markovci. Po pozdravnem nagovoru so se navzoči z zahvalnimi besedami in minuto molka poklonili lani preminulemu predsedniku Jožetu Krambergerju.

V nadaljevanju zbora sta svoje delo predstavila upravni in nadzorni odbor. Kot je v poročilu za minulo obdobje navedel novoizvoljeni predsednik Martin Zamuda, je bil največji projekt minulega leta, ki je potekal v organizaciji AMD Markovci, organizacija prometno-preventivne prireditve, ki so jo organizirali v sodelovanju s

Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. V plan dela za letošnje leto pa je AMD Markovci zapisal »V načrtu imamo predavanje in anonimni preizkus znanja o cestno-prometnih predpisih, preureditev društvene pisarne, spomladansko čiščenje in varovanje otrok ob začetku novega šolskega leta. Na družabnem področju načrtujemo piknik, sicer pa bomo skozi vso leto sodelovali tudi s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Markovci.«

MZ

Novoizvoljeni predsednik AMD Markovci je Martin Zamuda.

Športni pogovor

VSESTRANSKA MONIKA GOLOB

V zadnjih februarskih dneh smo se povabili na krajši klepet k uspešni učenki in perspektivni mladi športnici Moniki Golob iz Markovcev.

Monika počasi se poslavljajš od domače šole. Občutki?

Monika: »Toliko dela imam trenutno, da se je kar nekam neopazno priplazil tale osmi razred in z njim konec mojega osnovnošolskega življenja na naši domači šoli, OŠ Markovci. Najbrž jo bom bolj pogrešala šele v jeseni, ko bom že obiskovala srednjo šolo in bo to zame samo še en nostalgичen spomin. No, mogoče se pa vrnem - kot naš učitelj športne vzgoje.«

Si ena od učenk, s katero se vsaka šola rada malo pohvali.

Monika: »Hmm ... To, da se šola rada pohvali, jaz ne bi točno vedela ... (smeh) ... mogoče tudi, ja. Nerada se hvalim, sem mnenja, da naj nas hvalijo dosežki in ne obratno. Poleg šole sem zelo aktivna na različnih področjih in če slučajno to kdo opazi, me ne moti.«

Vem, da je pomemben spremljevalec tvojega življenja poleg šole tudi šport. Kako usklajuješ oboje?

Monika: »Šolsko življenje, učenje in šport se da uskladiti, a je nemogoče, če za to ne skrbiš dovolj dobro. Ponavadi mi je 24 ur čisto dovolj, da postorim vse, kar je treba za šolo, grem na trening in tudi nekaj prostega časa mi še ostane kljub vsemu. Mogoče se mi bo kdaj pokazalo, da mi šola in šport skupaj ne bosta več znesla in se bom moral čemu odpovedati.«

Če sva omenila šport, naj poveva našim bralcem, da sva mislila na odbojko. Kdaj si začela z bolj resnimi treningi tega športa?

Monika: »Pravzaprav sem začela treni-

rati v tretjem razredu – torej približno šest let nazaj, ko so na šoli organizirali krožek odbojke pod vodstvom **Martina Kureša**. Resni treningi, naporni, so bili že od vsega začetka, ampak tisto "ta pravo" mislim da se je začelo nekje v petem razredu. Takrat so se začela tudi tekmovanja, s katerimi smo učenke šole večkrat uspešno zastopale našo šolo. Zdaj treniram pri klubu, kjer pa so treningi tako po intenzivnosti kot pogostosti že zdavnaj prerasli nivo rekreativnega igranja ali nivo šolskega krožka, kjer sem začela kot majhna punčka.«

Ali so bile zgolj tvoje dobre igre in odgovorno delo poglaviti razlogi, da nosiš kapetanski trak ekipe starejših deklic OŠ Markovci?

Monika: »Poglaviten razlog, da lahko zastopam šolo kot kapetanka, se mi zdi, da je predvsem odgovornost do dela in s tem tudi – če seveda hočeš in se potrudiš – pride dobra igra. Kako igram, ali dobro ali slabo, pa vam ne morem povedati ... To naj raje presodijo drugi, denimo trener ali še bolje – naši športni rezultati. Sem pa zelo ponosna, da sem kapetanka tako odlično uigrane ekipe in hkrati tudi vesela, da mi dekleta in trener zaupajo to vlogo.«

Če pustiva skromnost ob strani, mi zau-paj, s kakšnimi rezultati vse se pa lahko že pohvališ?

Monika: »Udeležujem se praktično vseh tekmovanj, na katera se prijavlja naša šola. To niso samo tekmovanja v odbojki. Tu je atletika, kjer sem šolo večkrat zastopala v skoku v daljino, enkrat se mi je posrečilo, da sem bila dovolj dobra za srebro, lani v mnogoboju. Potem je tu še kros. Tudi tu se trudim in do zdaj sem bila vedno nekje med prvimi petimi. A vseeno so mi bolj pri srcu ekipni športi, kjer se še vedno lahko zanesem na pomoč soigralk. Tako sem na primer igrala tudi rokomet, kjer je bila naša šolska ekipa tretja ... Ampak vseeno je pri meni še vedno žta glavna odbojka. Glede rezultatov v tem športu nam je večkrat čisto malo zmanjkalo za zlato, ampak vseeno smo bile lani področne prvakinja ter večkrat podprvakinja. Letos je drugič, da se je ta ekipa, ki jo sestavljajmo učenke letnikov 90/91, udeležila četrtfinala državnega prvenstva. Izven šole pa igram tudi v ligi deklic, kjer sem tudi mogoče malo pripomogla, da je ekipa igrala kar se da dobro. Če bi se malo pošalili, bi lahko celo rekla, da me v šoli porabijo do zadnjih moči, saj se znajdem na skoraj vsakem športnem tekmovanju, ki poteka v okviru

šole. Ampak nič zato, ker vem, da mi bo mogoče to v življenju še prav gotovo kdaj koristilo.«

Po tvojih stopinjah počasi stopata tudi mlajši sestri. Oče je prav tako zelo aktiven v športu. Kako pa mama prenaša toliko športnikov v družini naenkrat?

Monika (se nasmeji): »No, mama še vse skupaj kar dobro prenaša, čeprav vsi ostali v družini vemo, da stežka, ker smo zaradi obveznosti do športa bolj malo doma. Najbolj jo skrbi, kako bomo s sestrama usklajevale treninge in dobre ocene v šoli. Ker nam za zdaj to še kar uspeva, mama zaenkrat še pač nima pravih argumentov za zmanjšanje naše družinske prisotnosti v športu. Smo pač ena bolj športno aktivnih družin, ki se ukvarja s športom že tako dolgo, da ga kar z lahkoto usklajujemo, čeprav nas vseeno vežejo neke obveze. In tega se prav gotovo zavedamo.«

Letos si se z ekipo starejših deklic OŠ Markovci uvrstila na četrtfinalni turnir državnega prvenstva v odbojki. Letošnji je nekaj posebnega, saj se bo odvijal tako rekoč na domačem terenu v večnamenski dvorani v Bukovcih.

Monika: »Mislim, da je to za nas predvsem velika vzpodbuda, prišlo nas bo gledat in navijat kar nekaj naših staršev in sošolcev naše šole, tako da jih zares ne smemo razočarati. Zavedamo se, da se moramo zato, ker igramo v domačem kraju, bolj potruditi in boriti ter seveda dati vse od sebe. Kako dobre so trenutno ostale ekipe, naše konkurentke, ne vem. Obljubim lahko le, da bomo dale vse od sebe in če bo to za uvrstitev v polfinale dovolj, verjemite mi, bom zelo vesela.«

In še tvoje sporočilo bralcem Markovskega lista?

Monika: »Verjamem, da drži rek "Zdrav duh v zdravem telesu", ampak da je res tako, se moramo predvsem sami potruditi. Torej, nikoli ne odnehajte, temveč vztrajate do konca.«

Robert Bezjak

Naslednja številka **Lista iz Markovcev** bo predvidoma izšla takoj po zaključku občinskega praznovanja. Če boste imeli kakršnikoli dogodek, pošljite vabilo na naslov uredništva (občina Markovci), lahko pa tudi pokličete odgovorno urednico na telefonsko številko: **031/781-514**.

OŠ MARKOVCI NI USPEL PREBOJ V POLFINALE DRŽAVNEGA PRVENSTVA V ODBOJKI IN NOGOMETU

Februarja smo bili na OŠ Markovci organizatorji dveh velikih tekmovanj. Pravico do udeležbe na četrtfinalnih tekmovanjih smo si pridobili z dobrimi nastopi na medobčinski in področni ravni.

Tako smo bili v torek, 15. februarja, v Bukovcih organizatorji četrtfinalnega turnirja za starejše deklice v odbojki. V konkurenci OŠ Tone Čufar, Maribor, OŠ Mežica in OŠ Beltinci so učenke naše šole

dosegle četrto mesto, kar pa ni zadostovala za uvrstitev v tako zeleno polfinale. Kljub prisotnemu razočaranju smo tekmečem športno čestitali in jim po končanem tekmovanju zaželeli tudi srečno pot domov. Uspešnejše je bilo tekmovanje v organizacijskem smislu, saj se je novi športni objekt v Bukovcih pokazal kot pravi objekt za organizacijo športnih in drugačnih prireditvev.

Večje upe smo polagali v medobčinske in področne prve v nogometu pri starejših dečkih. Podoben scenarij kot so ga doživele deklice v Bukovcih, se je ponovil naslednji dan v Juršincih, kjer se je tudi tokrat naša šola pojavila kot organizator četrtfinalnega turnirja v nogometu za starejše dečke. Za preboj magične meje četrtfinala nam je zmanjkal le en samcat gol.

Robert Bezjak

TEKMOVANJA

Kraj tekmovanja: OŠ Juršinci

Izvajalec: OŠ Markovci in Športni zavod Ptuj

Vodja tekmovanja: Robert Bezjak, prof. šp. vzg.

Št	Tekma	Rezultat
1.	OŠ Markovci : OŠ Križevci	2 : 1
2.	OŠ Jurij Dalmatin : OŠ Bibe Roecka	1:0
3.	OŠ Križevci : OŠ Bibe Roecka	2 : 1
4.	OŠ Markovci : OŠ Jurij Dalmatin	2 : 4
5.	OŠ Jurij Dalmatin : OŠ Križevci	7 : 0
6.	OŠ Bibe Roecka : OŠ Markovci	1 : 0

Vrstni red: 1. OŠ Jurij Dalmatin, Krško, 2. OŠ Križevci, 3. OŠ Bibe Roecka, Šoštanj, 4. OŠ Markovci

Kraj tekmovanja: Bukovci

Izvajalec: OŠ Markovci

Vodja tekmovanja: Robert Bezjak, prof. šp. vzg.

Vrstni red: 1. OŠ Tone Čufar, Maribor, 2. OŠ Mežica, 3. OŠ Markovci, 4. OŠ Beltinci

Št	Tekma	1. niz	2. niz	3. niz	Končni rezultat
1.	OŠ Mežica : OŠ Beltinci	25 : 0	25 : 0		2 : 0
2.	OŠ Tone Čufar M. : OŠ Markovci	25 : 13	25 : 13		2 : 0
3.	OŠ Beltinci : OŠ Markovci	0 : 25	0 : 25		0 : 2
4.	OŠ Mežica : OŠ Tone Čufar M.	25 : 10	25 : 21		2 : 0
5.	OŠ Tone Čufar M. : OŠ Beltinci	25 : 0	25 : 0		2 : 0
6.	OŠ Markovci : OŠ Mežica	15 : 25	25 : 20	11 : 15	1 : 2

HURA ZA ŠPORTNI DAN NA SANKAH

V torek smo šli na Areh. Vso pot je močno snežilo. Ko smo prispeli, smo najprej malicali. Eni smo morali na stranišče. Potem smo se veselo sankali in zabavali na snegu.

Nehalo je snežiti in posijalo je toplo sonce. Na poti domov smo se na avtobusu pogovarjali, nekateri so celo zaspali. Bil je lep in nepozaben dan.

Patricija Poljanec, 3. a

Fašenk moje mladosti

»VSAKO DELO IN PRAZNOVANJE IMATA SVOJ CAJT«

Fašenk je v Markovcih največji praznik. Ker izhajamo iz družine, kjer je korantija dvigala adrenalin številnim prednikom že v času, ko so koranta poznali le v markovski fari, je prav, da vam povem, kako sem doživljala fašenk v svojem otroštvu in mladosti.

Morda ne bo odveč podatek, da je fašenk zaznamoval moje zelo pomembne, če ne najpomembnejše dogodke. V središču Markovcev sem bila rojena, ko je bil fašenk, na mastno nedeljo, žal mi je umrla mama, in ko sem praznovala abrahama, je bil torek – veliki fašenk. Dalje ne upam ugibati.

Tako je bilo torej. Pravezprav se moram vrniti na dom mojega očeta, k Strmšakvim (Klinčevim) v Markovce. V prvih letih preteklega stoletja so bili tam rojeni Franc, Martin, Jakob, Liza in Marko, krepki Strmšakvi fantje, od katerih sta bila dva tapetnika in sedlarja in Franc – vsem znani šolski sluga. Že v mladosti so začeli izdelovati korantije, predvsem zase. Zaradi svoje visoke postave so bili, tako pravijo, najlepši koranti. Stric Franc, ki je prvi začel izdelovati korantije, je bil najbolj trpežen korant. Velikokrat je govoril o svojih korantovih pustolovščinah, ki so trajale od jutra malega (ponedeljek), do torka – velikega fašenka, nekaj minut pred polnočjo, ko se je pričel post. Trdil je, da je v tem času obtekel poleg markovske še tri sosednje fаре, zato je vedel, kje so najlepše deklinje in kje imajo najboljšo kapljico. Ko so se torej na svečnico zvečer tam nekje v Sigetu oglasili korantovi zvonci, smo postali otroci nemirni. Še danes verjamem, da je prišel korant iz Kafrnce, saj je markovski Siget tam čisto blizu. Vsak večer so peli zvonci in otroci smo postajali čedalje bolj vznemirjeni. Toda pravega – oblečenega koranta ni bilo moč videti. Pač,

Cvet novovaških in markovskih deklet kot kopianjarice iz leta 1967.

na gostijah v predpustnem času se je naslednji, ali pa še tretji dan, gostovanjem pridružil včasih tudi korant.

Sicer pa sta moja starša pripovedovala, da je priteknel prvi korant v vaško gostilno, kjer je bila veselica, na mastno nedeljo, točno opolnoči. Otroci pa smo ga videli prvič v ponedeljek.

In tedaj se je začelo!

Saj ne vem, če sem se povsem oblekla, umila se gotovo nisem. Ko sem zjutraj zaslišala zvonce, sem ponorela. Mami je v kuhinji že kipelo testo za krofe, jaz pa sem kot podivjana tekala iz hiše v kuhinjo in nazaj. Rada bi videla prvega koranta, rada bi mu segla v roko in hkrati sem se ga bala. Če bi mama ne bila previdna in tako skrbno ne pazila na testo, bi se le-to ne le prehladilo, gotovo bi dobilo tudi pljučnico. Mimogrede mi je primazala klofuto, toda ta in naslednji dan me ni moglo nič ustaviti. Bil je fašenk!

Iz Zabovce in zgornjega konca vasi so prihajali piceki, koričke ... Cela večnost se mi je

zdela, preden so prišli do naše hiše. V te maske so se našemili v glavnem otroci in za dobre želje za zdravje in dobro letino dobivali jajca. Med njimi so bile tudi vile. Ne vem, kdaj sem našla čas, enkrat sem bila tudi sama vila. Obhodile smo skoraj vse domačije v Markovcih, kjer so nas prijazno povabili in smo v »hiši« okoli kraljice zaplesale in zapele.

Nekaj kitic in vrstic sem seveda pozabila.

Medtem je mama doma že pripravila odlične krofe in flancate, bogato kosilo in večerjo, toda jaz sem jedla zelo malo. Ali se čudite? Vedno mi je manjkalo nekaj kilogramov!

Posebnost fašenka je bila tudi ta, da so prihajali domov domačini, ki so delali v Ljubljani, Celju, na Koroškem, Kopru ... Le kdo ne pomni Sablarvega Tina, ki je živel v Savinjski dolini? Ni ga bilo fašenka, da bi se ne vrnil, se našemil in izvabljal veselih melodij iz svoje harmonike. »Če si pravi Markovčan, ti ni žal dveh dnevov dopusta za pusta!« je vedno govoril. Imeli

pa smo v teh dneh še prav poseben obisk. Kar nekaj let je na Štefovem dvoru znameniti slovenski umetnik, slikar Božidar Jakac, portretiral koranta. Navadno mu je poziral moj stric Marko. Otroci se za to nismo dosti menili, moški pa ne vem, ali so bolj občudovali srebrno limuzino z zvezdo na pokrovu ali njeno voznico, umetnikovo prikupno soprogo.

Kolikor pomnim, v začetku nismo imeli šole. Kasneje si je oblast, žal, premislila in nas za fašenk posadila v šolske klopi. Naša ušesa pa so lovila le korantove zvonce, in ko smo jih zaslišali, smo bili vsi na oknih. Kasneje so pristojni ugotovili, da v teh dneh v šoli ni bilo haska.

V torek se je ponavadi pojavila tudi rusa, ki smo jo otroci zbadali: »Melika, melika ...« Njena spremljevalca pokač in pobirač, ki je imel polno cajno jajce, sta ušpičila marsikatero vragolijo. Zame je bil – danes bi rekli največji tip – porta. Trdim, in za tem stojim še danes, da je imel porta več kondicije in boljši šprint kot aktualna svetovna

prvakinja **Jolanda Čeplak**. Ker smo ga otroci kar naprej izzivali, se je nenadoma zapodil za nami, da smo mu komaj ušli. Seveda pa za njegovo trofejo nismo veljali otroci, ampak lepe dekline. Iz Nagošajnc (Nove vasi) so prihajali medvedi. Bili so miroljubni, res, radi so stiskali k sebi mlada dekleta. Novodobni medvedi iz Spuhlje bi se lahko pri njih marsičesa naučili

Po dvoriščih so orali orači za dobro letino in spomnim se, da so iz Stojncev prijezdili konjeniki.

Med vsem tem dogajanjem se je pomešalo še zvonjenje korantov, ki so v krogu pred vaško lipo pozvajali, se rokovali, če so preveč popili, so ježevke letele visoko v zrak. Tega smo se otroci zelo bali. Koranti pa niso imeli vedno najboljših medsebojnih odnosov. Če se prav spominjam, je bil dolgoletni predmet spora zvonec, ki so mu rekli grūška, ker je imel obliko hruške.

Zaradi te hruške so se koranti tudi stepli – priznajmo, da je tudi to del markovske folklore.

Spominjam se še bozjakov, pustnih likov, ki so prodajali najrazličnejše predmete. Škoda, da jih v zadnjih letih ni več. Ali pa kopaje! Pa kako bi bila potrebna, saj imamo tako malo porok!

V torek popoldne, na veliki fašenk, je dogajanje doseglo višek in se potem, ko se je spuščal mrak, spremenilo v največjo žalost za nas otroke. Fašenka je bilo konec!

Dva dni smo ga doživljali tako intenzivno, da leto dni nismo imeli želje videti ne ruse, ne medveda ali bozjaka, ne picekov in kōrik, predvsem pa so utihnilo zvonci.

Kaj pa danes?

Korantov je povsod in preveč! Veliko je dogodkov in prireditev, kamor koranti ne

sodijo. Ko smo spremljali zadnjo Zlato lisico na Pohorju, nisem vedela, ali je pomembnejša zmagovalka Tina Maze ali naduti ptujski veljaki, ki svoje pomembnosti ne morejo vnovčiti drugje kot na smučarskih prireditvah preoblečeni v korante, ne glede na cerkveni koledar ali letni čas, praznik tak ali drugačen.

Moja mama pa je vedno dejala: »Vsako delo (praznovanje) ma svoj cajt!« Ali mislite tudi vi tako?

Danica Tement

K ustvarjanju našega časopisa vabimo nove sodelavce! V kolikor imate tudi vi, spoštovani bralci, kakšno zanimivo zgodbo, ki bi jo bilo vredno obelodaniti v Listu iz Markovcev, nam sporočite na naslov uredništva ali pa na telefonsko številko 031/781-514. Veselimo se vašega sodelovanja.

VILE IN PICEKI ... ? Z VESELJEM!!!

Učenci in učence tretjih razredov že nekaj let predstavljamo na fašenko v Markovcih naša znana pustna lika – vile in piceke. Letos se nas je skupaj zbralo 19. Mladih deklic vil je bilo 11, poskočnih picekov pa 8. Svoj etnografski ples s petjem smo pričeli v Zabovcih. Domačini so nas vabili na dvorišča svojih domačij, saj so želeli prisluhniti petju vil in kokodakanju picekov. Ponujali so nam krofe in čaj ter nas nagradili tudi z denarjem. Z zbranim denarjem si bomo spomladi privoščili pico in sladoled in tega se že močno veselimo.

Ponosni smo, da smo se lahko našemili v te etnografske maske in želimo, da se ohranjajo še naprej, saj so zapuščina naših dedkov in babic.

“piceki in vile” 3. a in 3. b
ter učiteljica Janja Hunjet

VITAMINČKI SMO, ZDRAVJE NOSIMO, DA BOLEZNI VEČ NE BO ...

Ob prepevanju te pesmice smo se predstavili učenci razredne stopnje na sobotni pustni povorki v naši občini. 86 učencev, trije starši in osem učiteljev je predstavljalo sadeže vseh vrst in s tem vitamine, ki so nam ob letošnji epidemiji gripe še kako potrebni. Prvošolčki so predstavljali maline in jagode, učenci drugih razredov jabolka in hruške, četrtošolci limone in oranže, petošolci pa slive in grozdje. Na glavo smo si nadeli zelene lasulje. Maske smo izdelali s pomočjo staršev na šolskih delavnicah. S parolami smo opozarjali gledalce: "Jejte sadje, zelenjavo! Res je drago, a je zdravo!"

"Stroga" komisija nam je dodelila prvo mesto v kategoriji šolskih skupin. Dobili smo polno vrečo sladkarij, s katerimi smo slastno napolnili svoje želodčke.

**Učenci, starši in učitelji
razredne stopnje**

Vrtec Markovci

PUST NASMEJANIH UST

V vrtcu Markovci smo vsako leto posebej v pričakovanju norčavih pustnih dni. Tako starši kot tudi vzgojiteljice živimo s pustnimi običaji in to s ponosom prenašamo na mlajše rodove.

Svoje aktivnosti smo pričeli v vrtcu že teden dni pred pustom. Z otroki smo okrasili naše prostore, izdelovali pustna očala,

klobuke in obrazne maske vseh vrst. Otroci vseh starosti so pridno rezali, risali, trgali, lepili in oblikovali svoje maske. V tem tednu sta nas obiskala tudi koranta – veliki in mali. Naš varovanec **Nejc Kovačič** in njegov ati sta se pred otroci oblekla v korantovo opravo in jim poimenovala dele, ki si jih korant nadene, da izgleda tako, kot mora. Otroci so s tem izgubili strah pred demonskim likom, saj so spoznali, da je to le del maskiranja in tudi sami so se lahko oblekli v ta mogočni pustni lik. Po tem dogodku so ustvarjali in nastali so neverjetni izdelki, kjer se je videla otroška doživetost polna vtisov. Z veseljem pa smo sodelovali tudi na sobotni pustni povorki v Markovcih, kjer so se nam pridružili tudi starši. Z njimi smo se namreč predhodno dogovorili, da bomo predstavljali pomlad. Obleke smo

imeli že sešite, le starši so si jih izdelali sami. Udeležba je bila letos najštevilčnejša, sodelovali so tudi otroci iz jaslic s svojimi starši.

Tako je tudi letos ta šegavi in norčavi pust za nami. Kar žal nam je, da je mimo, a z veseljem pričakujemo naslednjega, ko se bomo spet našemili v kaj zanimivega.

Martina Majcenovič

Bukovski fašenk obiskali prijatelji iz Hrovače

NA OBISKU PRI PRIJATELJIH IZ BUKOVCEV

Kljub temu da letos v Ribnici ni bilo slavnega pustnega karnevala, se Hrovačani niso pustili prikrajšati za ta praznik. Sami so si priskrbeli podoživitev tega tradicionalnega dogodka, in to ne samo na Ribniškem, tudi na Štajerskem.

Svoje praznovanje so začeli v nedeljo pred pustnim torkom. Okrog 10. ure zjutraj so vas pozdravili pravi kurenti, ki jim na Štajerskem rečejo koranti, in začeli odganjati zimo. Veseli zvonovi so odzvanjali po vsej vasi in Hrovačanke so jim okoli pasu zavezale robčke. Pri jutranji kavici in zajtrku na Dragovi domačiji so fantje razložili, da je dekle v preteklosti poklonilo robček tistemu fantu, ki je v njenem srcu dobil poseben prostorček. In kako je bilo to v Hrovači? Ja, prišlo je do majhnega problema, saj danes zaradi papirnatih robčkov sploh nimamo več tistih pravih, iz blaga. Ker so koranti vztrajali, da jim dekleta nekaj pa le morajo dati, je najbolj zaželeni dobil kar tangice. No ja, saj tangice nimajo dosti manj blaga kot robček. In z zagotovostjo si upamo trditi, da se daru ni branil.

Čas, ki je gospodar sodobnosti, je korante in še nekaj predstavnikov društva opozoril, da se morajo odpraviti v Kočevje, kjer so v povorki zopet dokazali, da njihova srca še vedno rada ogrejejo mlada dekleta.

Pustni torek. Ura je 5.00 zjutraj. Po Hrovači se že sliši govorjenje vaščanov. Kam se spet odpravljajo, bi vprašal radovednež. V avtobus so »natlačili« pustno opremo in odhiteli deželi rujnega naproti. Vožnja je bila umirjena. Prispeli so do Markovcev, kjer jih je v občinske prostore povabil župan **Franc Kekec**. Sprejel jih je s častjo in spoštovanjem do obiskovalcev, res so bili ponosni, da si je prvak občine vzel čas in jih pozdravil. Ribničani so na obisk prišli brez pravega župana, vendar jih je spremljal pustni župan, ki ga je šegavo upodobil **France Petek** in gostiteljem pokazal tisto pravo ribniško šegavost. Markovski župan jih je po sprejemu na občini povabil tudi v župnijsko cerkev, do največjega mлина v občini Markovci, jim razkazal industrijsko cono in s ponosom razložil nastanek umetnega jezera. Kar celo dopoldne se je

posvetil prišlekom.

Osrednji dogodek obiska je bila udeležba v pustni povorki. Moški predstavniki so se oblekli v pustne Ribničane. Ženski del obiskovalk pa je upodobil ribice, ki jih je skrbno varoval velikan. Hrovačani so bili navdušeni, da je sprevod potekal kar po vasi in da je skoraj pri vsaki hiši na dvorišču stala mizica, ki je bila polna dobrot – od vina do domačega peciva. Pa kako prijazno so domačini pozdravljali maškare. Vsakemu so namenili nasmeh, mu ponudili prigrizek ali pa srca poskušali ogreti s kuhanim vinom. Konec vasi je oznanil zaključek povorke. Bilo je konec sprehoda, vendar se s tem ni končalo veselo razpoloženje. Bukovčani so pripravili pravo veselico, ki pa jo je žal prekinila narava, ki je oznanila, da se sonce poslavlja in prišepnila Hrovačanom, da je čas odhoda. Veselo so se »skobacali« v avtobus in že v mislih pozdravljali svojo Hrovačo.

Maruša Prelesnik

Kot je letos ocenila strokovna komisija, prihaja najlepša pustna skupina markovskega fašenka iz Stojnskega Sigeta. To je skupina **Prešernov**. Drugo mesto so v Markovcih dodelili **prvenskim dimnikarjem**, tretje pa **Kekčevim ukanam** iz Nove vasi. Na četrto mesto je komisija uvrstila turški harem, na peto pa indijance. Obe skupini prihajata iz Stojncev. Nagrado za šesto mesto je prejela pustna skupina Prforcenhaus iz Kostanjevice na Krki.

Predstavitev nastopajočih skupin markovskega fašenka, ki sta jo vodila **Natalija Plohl** in **Rado Škrjanec**, je potekala pred občinskim poslopjem v Markovcih.

Veselo pustno rajanje v naši občini pa je bilo na pustni torek tudi v Bukovcih in Stojncih.

Mojca Zemljarič

S sobotno fašensko prireditvijo v Markovcih je bil zadovoljen tudi župan Franc Kekec.

Turško-stojnski harem

Tradicijo svojega okolja ohranjajo tudi markovski kopjaši.

PRVENSKI DIMNIKARJI SO PREVETRILI VSAK DIMNIK

»Kdor sreče z mano si zaželi, ta gumba naj prešteje si. Sem nasmejan prav do vseh ljudi, saj večje sreče ni,« je bil slogan dimnikarjev Prosvetnega društva (PD) Prvenci–Strelci. Obiskovalci fašenka v Markovcih, karnevala na Ptuju, fašenka po dornavsko in fašenka v Bukovcih so imeli priložnost, da se ob pogledu na dimnikarje primejo za gumb ter si zaželijo sreče.

Prvenski dimnikarji smo bili simbolični dimnikarji, kakršne lahko zasledite samo na kakšnih starejših koledarjih ali novoletnih čestitkah. Ideje za pustno masko smo Prvenčani zbirali vse leto. Takoj po novem letu smo organizirali sestanek, na katerem je padla odločitev o letošnji maski in priprave so se začele. Porabili smo približno

200 metrov blaga, klobuke pa so nam izdelali po naročilu. Na žagi pri Čuševih smo izdelali lestve, ki so skupno v dolžino merile preko 120 metrov. Teden pred pustom smo intenzivno preoblikovali tovornjak, na katerem je bil dimnikarski muzej in bar Dimči. Na njem se je našel prostor tudi za občinski dimnik, iz katerega so naši dimnikarji čistili saje in pepel vse pustne dni.

V četrtek po pustu smo v PD Prvenci–Strelci organizirali pokop pusta, na katerem smo naredili oceno pustnih dogodkov, zažgali maskoto pusta ter se po zakuski polni novih idej in motivacije odločili, da naslednje leto zopet organiziramo pustno skupino.

Janez Golc

DOBRODELNI VEČER LJUDSKIH VIŽ

Ljudski pevci in godci iz Bukovcev, ki delujejo pod okriljem tamkajšnjega kulturnega društva, so v soboto, 26. februarja, v večnamenski dvorani Bukovci priredili dobrodelni večer ljudskih viž.

Na prireditvi se je tako predstavilo okrog 50 glasbenih ustvarjalcev. To so bili ljudski pevci iz Pragerskega, Cirkulan in Grosupljega ter skupine ljudskih pevk iz Osluševcev, Dornave in Slovenske Bistrice. Poleg organizatorjev – ljudskih pevcev in godcev vasi Bukovci

– so nastopili tudi vaški pevci in godci Prosvetnega društva Prvenci–Strelci, Fantje treh vasi iz Kidričevega, Trio Davorina Horvata iz Barislovcev, Kvintet Dur iz Rogoznice, mlada harmonikarica Nives Tajnikar iz Koritnega ter kvintet mladih bukovskih fantov. Po besedah vodje bukovskih ljudskih pevcev **Janeza Zmazka** je sobotna dobrodelna prireditev uspešna, izkupiček pa bo namenjen plačilu stolov za večnamensko dvorano Bukovci.

MZ

Na bukovskem odru so zaigrali tudi mladi domačini.

ZLATOPOROČENCI TOPLAK, KODRIČ IN BEZJAK

Zlatoporočenca Matilda in Janez Toplak

Po petdesetih letih skupnega zakonskega življenja sta v sredini januarja v spremstvu prič – **Janeza Toplaka** in **Jožeta Meška** – pred matičarja ponovno stopila **Matilda** in **Janez Toplak** iz Stojncsev.

Zlata nevesta Matilda, rojena Bezjak, se je rodila 9. aprila 1928 v Stojncih, zlati ženin Janez pa je bil rojen 17. decembra istega leta, prav tako v Stojncih. Kot otroka sta Toplakova odraščala v kmečkih družinah. Zlati ženin Janez se je pri očetu izučil za podkovskega kovača in od njega prevzel tudi družinsko obrt. Zlatoporočencema Toplak so se v zakonu rodili trije otroci: hčerki **Marija** in **Silva** ter sin **Janez**. Danes njun vsakdan razveseljujeta dva vnuka in tri vnukinje.

Toplakova sta zakonsko zvezo sklenila 16. januarja 1955 v Ptuju, po petdesetih letih skupnega zakona pa jima je zlato prstane nadel markovski župan **Franc Kekec**. Cerkveni obred zlato poroke je opravil farni župnik **Janez Maučec**.

Terezija in Martin Kodrič

V soboto, 12. februarja, sta po 50 letih zakona svoj zakon pred pričami in številnimi svati potrdila kar dva zlata para: **Terezija** in **Martin Kodrič** ter **Alojzija** in **Simon Bezjak**. Zlatoporočenci so iz vasi Bukovci, natanko na isti datum, kot je bila zlata poroka, pa jih je pred 50 leti poročil matičar **Ferdinand Pučko**.

Zlati ženin Martin Kodrič je rojen 16. novembra 1932, zlata nevesta Terezija Kodrič, njen deklinški priimek je Forštnarič, pa 2. oktobra 1930. Zlata nevesta Terezija je svoje delo posvečala vzgoji otrok in skrbi za urejen dom, zlati ženin Martin pa je opravljal delo zidarja. V zakonu so se Kodričevima rodili otroci **Milan**, **Slavica** in **Anica**, danes pa njun vsakdan razveseljuje tudi pet vnukov: **Anja**, **Špela**, **Žiga**, **Mitja** in **Nina**.

Alojzija in Simon Bezjak

Tudi zlatoporočenca Bezjak sta pristna Bukovčana. Zlati ženin **Simon Bezjak** je rojen 4. oktobra 1932, zlata nevesta **Alojzija**, njen deklinški priimek je Cvetko, pa 9. julija 1929. Zlata nevesta je bila gospodinja, mož pa se je priučil za poklic železokrivca. Rodili so se jima štirje sinovi: **Franc**, **Janez**, **Stanko** in **Danilo**. Danes njihov dom napolnjuje veselje osmih vnukov – **Robija**, **Klavdije**, **Jasmine**, **Janje**, **Mihaela**, **Lidije**, **Patricije** in **Sabine** – ter pravnuka **Aljaža**.

Za zlatoporočence je zakonce Kodrič in Bezjak razglasil župan občine Markovci **Franc Kekec**, pred Bogom pa je zlato poroko obeh zlatih parov sklenil farni župnik župnije sv. Marko **Janez Maučec**.

